

for fiskerilovgivningen, landbrugslovgivning, grindefangst osv. Men efter pression fra det danske Justitsministerium – i hvert fald hvad angår en stor del af de ændringer, der foreslås – er det blevet krævet, at man tager disse ting ud af færøsk lovgivning og i stedet fastsætter det i dansk lovgivning.

Det gør alt andet lige det, at det færøske parlament mister lovgivningskompetence, det bliver sværere at lave færøsk lovgivning. Den færøske arbejdsgiverforening og den faste færøske voldsret har protesteret imod denne proces, fordi man på Færøerne har været fuldstændig enig om loven, og den har fungeret fint under færøske forhold.

Den logiske konsekvens, hvis dette lovforslag vedtages, og hvis man skal følge det helt til dørs, er, at vi de nærmeste år skal til at luge ud i færøsk lovgivning på en lang række områder, hvor vi har fastsat retsplejeregler, og i stedet er det Folketinget, som skal fastsætte disse regler fremover. Det vil jeg på det skarpeste advare imod.

Jesper Langballe sagde noget meget fint her i en debat for et øjeblik siden, hvor han sagde, at ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Folketingsmedlemmerne skal omtales med hr. og fru.

Høgni Hoydal (TF):

Hr. Jesper Langballe sagde her i morges i forbindelse med et andet forslag nogle meget rigtige ting, nemlig at samarbejde er mellem uafhængige og ligeværdige parter. Det er ikke samarbejde, når man udøver pression, eller når man bruger magtredskaber til at gennemtrumfe sin vilje. Det er fuldstændig rigtigt, og det er det, der er sket i det her lovforslag.

Hvis det forkastes, vil det færøske parlament, ligesom man har gjort i 80 år, fremdeles lovgive om retsplejeregler. Tingene fungerer fint, og den færøske lovgivning har fungeret i mindst halvandet år, ja, op til 2 år, uden nogen problemer. Det er kun et spørgsmål om at afmærke sit territorium.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til hr. Høgni Hoydal.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 105 stemmer (V, S, DF, KF, RV og SF) mod 2 (SIU og IA); 2 (EL) stemte hverken for eller imod.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Tredje behandling af lovforslag nr. L 164: Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen. (Gennemførelse af rådsafgørelse og forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 28/2 2007. Første behandling 22/3 2007. Betænkning 3/5 2007. Anden behandling 29/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 107 stemmer (V, S, DF, KF, RV og SF) mod 2 (EL).

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Tredje behandling af lovforslag nr. L 165: Forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 28/2 2007. Første behandling 22/3 2007. Betænkning 3/5 2007. Anden behandling 22/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg fristes til at starte med at sige: Hvilken forstand har bønder egentlig på agurkesalat? Og årsagen til, at jeg siger det, er, at man samtidig i forlængelse af det kan sige: Hvilken forstand har Justitsministeriet på arbejdsskader?

Behandlingen af det her forslag og det tilhørende forslag, L 166, har i hvert fald afsløret, at den forældelseslov, man nu vil vedtage, vil komme til at få katastrofale følger for behandlingen af mennesker, der kommer til skade på deres arbejde.

Det helt afgørende problem er, at man med vedtagelsen af de to forslag samtidig kort sagt vil lave en forringelse af de menneskers muligheder for at få behandlet deres sager, for hvor man tidligere havde en forældelsesfrist for arbejdsskadesager på 20 år, vil man reelt, også med de ændringsforslag, der er stillet til lovforslagene, få en forældelsesfrist på 5 år.

Kl. 10.55

I det oprindelige forslag foreslog man, at det skulle sættes ned fra 20 til 3 år, men nu har man så lavet ændringsforslag, der betyder, at man går op på 5 år – altså fire skridt tilbage og et frem.

Det burde være til at forstå, at en sådan kraftig forringelse af mulighederne for at føre sin sag, fordi risikoen for, at sagen bliver forældet, er kraftigt forøget, ikke kan undgå at føre til, at mennesker, der kommer til skade på deres arbejde, får dårligere muligheder for at få en erstatning for at være kommet til skade på deres arbejde.

Lad mig bare prøve for at illustrere det at give et par eksempler. Det første eksempel er lokofører Jensen, som har arbejdet i 25 år i DSB. Lokofører Jensen går til lægen. Lokofører Jensen får af sin læge at vide, at han desværre har fået lungehindekræft, og han får at vide af sin læge, at det sandsynligvis skyldes, at han har arbejdet i asbeststøv i en del af de år, han har arbejdet i DSB. Lokofører Jensen er selvfølgelig bedrøvet, men lokofører Jensen siger til sig selv: Hvor kan jeg få et arbejde efter 25 år som lokofører i DSB? Ingen steder. Jeg kan godt arbejde lidt videre. Det kan godt være, at jeg bliver lidt syg en gang imellem, men jeg vil passe mit arbejde, og jeg er i øvrigt loyal over for min arbejdsgiver. Lokofører Jensen passer sit arbejde.

Lokofører Jensens sygdom koster ham nogle sygedage. På et tidspunkt står han i den situation, at han desværre bliver opsagt, i forbindelse med at der skal skæres ned på antallet af lokoførere. Lokofører Jensen vil anlægge en sag. Han har i 5 år været fuldt bevidst om, at han havde en arbejdsskade, men han har ikke anlagt den sag inden for de 5 år. Lokofører Jensens sag er forældet.

Et andet godt eksempel: Sundhedsassistent Petersen på plejehjemmet kommer ud for en meget ubehagelig oplevelse: et meget dramatisk dødsfald på plejehjemmet. Det er noget, der tager hårdt på hende. Hun går til lægen, hun bliver sygemeldt. Hun får at vide, at hun faktisk har pådraget sig en forholdsvis omfattende PTSD – det, man kalder posttraumatisk stresssyndrom – som følge af den dramatiske hændelse.

Det er aldrig rart at få at vide, at man er blevet psykisk syg, og den gode sundhedsassistent Petersen har det faktisk sådan, at hun føler sig lidt pinligt berørt over, at hun har fået at vide, at hun er blevet lidt gal oven i hovedet. Hun prøver af bedste overbevisning og efter bedste evne at ignorere det og passe sit arbejde. Det kan selvfølgelig ikke lade sig gøre, og nogle år efter er hun nødt til at opgive på arbejdsmarkedet. Hun har i over 5 år haft kendskab til sin arbejdsskade og ikke anmeldt den. Hendes sag er efter de nye regler forældet.

Det er det, der bliver virkeligheden, hvis det her lovforslag bliver vedtaget, hvad det jo desværre gør. Og jeg vil bare sige, at det eneste, der er at gøre, er så hurtigt som muligt at få ændret det lovforslag, for der findes ikke én god grund til, at arbejdsskadeområdet skal være omfattet af den her forældelsesfrist, når vi ved, at arbejds-